

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 25/07/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 197

Hòa Thượng nhắc chúng ta, hành giả niệm Phật trong lòng phải có Tịnh Độ. Tông chỉ của pháp môn Tịnh Độ là chúng ta một câu “***A Di Đà Phật***” niệm đến cùng, không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn. Chúng ta sợ rằng, nếu chỉ niệm câu “***A Di Đà Phật***” là chưa đủ nên chúng ta niệm thêm những thứ khác, đây là chúng ta đã hoài nghi, xen tạp, gián đoạn.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta có đủ can đảm suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu “A Di Đà Phật” không!***”. Ban đầu, khi dịch câu nói này của Hòa Thượng, tôi cho rằng điều này không khó làm nhưng càng ngày, tôi càng cảm thấy điều này không dễ thực hiện. Một lần, tôi chia sẻ ở một ngôi chùa trong gần hai giờ về chủ đề “*một lòng chuyên niệm*”, cuối buổi chia sẻ vẫn có người hỏi tôi là họ trì chú vãng sanh có được không. Tôi cảm thấy, sau khi tôi chia sẻ suốt hai giờ họ vẫn chưa hiểu thế nào là “*một lòng chuyên niệm*”.

Phật Bồ Tát đến thế gian tiếp độ chúng sanh không dễ dàng! Thích Ca Mâu Ni Phật đến thế gian 8000 lần, mỗi lần Ngài đến ảnh hưởng đến giai đoạn 12.000 năm tiếp theo, chư Phật Bồ Tát rất gian khổ để độ chúng ta nhưng các Ngài không cảm thấy phiền. Chúng sanh càng cứng đến mức nào thì Phật Bồ Tát cũng chờ cơ hội để tiếp độ họ. Chúng ta thường gặp một chút chướng ngại, khó khăn thì chúng ta đã cảm thấy nản.

Hòa Thượng nói: “***Hành giả Tịnh Độ mà trong tâm có Tịnh Độ thì đời này nhất định sẽ vãng sanh. Chúng ta niệm Phật nhưng trong tâm chúng ta không có Tịnh Độ thì chúng ta không thể vãng sanh***”. “*Tịnh Độ*” là tâm thanh tịnh. Tâm thanh tịnh là tâm không có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, phiền não. Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta sẽ nắm chắc phần vãng sanh. Chúng ta có thể vãng sanh hay không thì chúng ta tự biết, chúng ta không cần hỏi người khác. Chúng ta không thể vãng sanh là do chính chúng ta chướng ngại chúng ta, là do chúng ta chối bỏ sự tiếp dẫn của Phật.

Hòa Thượng thường kể về Lão cư sĩ Trần Quang Biệt, hằng ngày dẫn chúng niệm Phật nhưng khi ông lâm chung, ông không cho mọi người niệm Phật vì ông sợ rằng nếu mọi người đến niệm Phật thì ông sẽ chết. Khi lâm chung, chúng ta không muốn vãng sanh, chúng ta từ chối mọi người hỗ trợ vậy thì Phật không thể đến tiếp dẫn chúng ta. Hành giả tu Tịnh Độ trong tâm phải một lòng một dạ hướng về Tịnh Độ, mọi sự, mọi việc đều để Phật A Di Đà an bài; ở thế gian, chúng ta tận tâm tận lực làm những việc

cần làm để lợi ích chúng sanh, làm xong chúng ta xả ly, xa lìa phân biệt, chấp trước. Nhiều người niệm Phật không thể vãng sanh là vì họ niệm Di Đà trên miệng nhưng trong tâm của họ không có Tịnh Độ.

Tuổi thọ của chúng ta đã được định sẵn trong vận mạng, nhiều người đã “*thập tử nhất sinh*” nhiều lần nhưng không chết, chúng ta phát tâm niệm Phật thì chúng ta phải phó thác việc sống chết cho Phật A Di Đà, bao giờ Phật đến đón thì chúng ta ra đi. Chúng ta sống ở thế gian thêm một ngày thì chúng ta có thêm một ngày tận tâm tận lực vì tất cả mọi người. Nếu chúng ta tham luyến chồng vợ, tham luyến con cháu thì chúng ta sẽ có chướng ngại lớn.

Có người nói với Hòa Thượng, họ đã buông bỏ nhà cửa, tài sản nhưng họ chưa thể buông được đứa cháu nội. Hòa Thượng nói, ông hãy biến đứa cháu thành A Di Đà Phật, khi ông nhớ cháu, niệm đến cháu thì ông nhớ đến A Di Đà Phật, niệm “*A Di Đà Phật*”. Đây là Hòa Thượng dạy chúng ta phải chuyển đổi ý niệm. Chúng ta nghe nhưng chúng ta chưa nhìn thấu nên chúng ta chưa thể buông xả.

Chúng ta phải tập xả bỏ dần dần. Ở thế gian này, ai cũng phải chết, Hoàng đế Tần Thủy Hoàng muốn được sống lâu nên ông đã phái các quan đi tìm thuốc trường sinh bất lão, nếu người nào không tìm được thuốc thì sẽ bị tử hình. Có những người cho rằng, có pháp tu có thể giúp họ trường sinh bất lão, trẻ mãi không già. Tôi nói, pháp tu này giúp người trẻ mãi không già vậy thì ông tổ của họ có thể sống đến 150 tuổi mà ngồi vượt râu không? Thích Ca Mâu Ni Phật nói, Sinh – Lão - Bệnh - Tử là trật tự tuần hoàn của kiếp con người, lớn như vũ trụ cũng phải nằm trong quy luật Thành - Trụ - Hoại - Diệt. Ngày trước, khi tôi đi dạy ở tỉnh Bà Rịa Vũng Tàu, buổi tối, tôi đi lên núi, khi tôi bám tay vào đá thì thấy đá tan thành cát. Sư Thầy ở đó nói, ngọn núi đang ở thời kỳ hoại.

Một lần khi tôi đi chia sẻ ở những vùng quê ở miền Bắc, tôi nói, ai cũng phải chết, nếu chúng ta không vãng sanh thì chúng ta sẽ “*vãng lai*”. Vãng sanh không phải là chết mà là chúng ta tự tại ra đi, chúng ta biết trước giờ ra đi. Chúng ta muốn đạt được điều này thì trong tâm chúng ta phải có Tịnh Độ, tâm chúng ta phải thanh tịnh, chúng ta phải tránh những duyên làm chúng ta có thể bị dính mắc. Chúng ta thường dính mắc vào tiền tài, con cháu và vào chính thân mình. Có người chấp trước kiên cố vào thân. Những người cho rằng họ nhất định chưa thể chết thì họ sẽ chết một cách vô cùng đau khổ. Chúng ta sẽ nhất định phải chia tay nhau nên chúng ta không nên quá bận rộn, quá đau lòng. Điều này giống như, khi hai người chia tay, một người chào tạm biệt rồi sau đó tự tại ra đi, một người thì luyến tiếc nên chạy đến ôm người kia nhiều lần.

Ở thế gian, khi một người chuẩn bị đi vào cõi chết, đến một thế giới mù mịt thì họ sẽ cảm thấy hoảng loạn, sợ hãi. Chúng ta học Phật, chúng ta đã có chỗ đi về, Phật A Di Đà sẽ an bài, đón tiếp chúng ta, dành cho chúng ta một thắng địa, một hoàn cảnh tốt nhất để chúng ta tiếp tục tu hành thẳng đến thành Phật. Chúng ta muốn tâm mình không

có chướng ngại thì ngay khi chúng ta bắt đầu niệm Phật, chúng ta phải xả bỏ, rời xa, tan nhạt với những chướng ngại. “*Tan nhạt*” không phải là chúng ta dần trở thành gỗ đá, vô tri, vô giác. Hòa Thượng dạy chúng ta mở tâm yêu thương tất cả mọi người, “*đốn luân tận phận*”, dốc hết trách nhiệm trong vai trò trách nhiệm của mình. Có người hỏi Hòa Thượng, họ quen người chồng từ khi họ còn nhỏ, hai người học chung với nhau, tình cảm sâu đậm nên họ không thể xả. Hòa Thượng nói: “*Nếu chúng ta có tâm đó thì chúng ta sẽ đoạ lạc*”. Tay chúng ta cầm một thứ thì chúng ta không thể nắm được thứ khác. Hòa Thượng từng nói: “*Chẳng lẽ thành Phật dễ như vậy sao!*”. Nếu thành Phật dễ thì tất cả mọi người đã thành Phật rồi!

Hòa Thượng nói: “*Tâm thanh tịnh, bình đẳng giác là do chính chúng ta tích lũy dần*”. Chúng ta không thể tự nhiên đến một ngày mà đạt đến Thanh tịnh, bình đẳng giác. Chúng ta từ bi trong những việc nhỏ nhất, chúng ta luôn vì người lo nghĩ thì tâm từ bi của chúng ta sẽ lớn dần. Chúng ta không thể tự nhiên phát được tâm đại từ bi. Có người nói, khi nào họ thành Phật họ sẽ phát tâm đại từ bi, điều này sẽ không thể xảy ra.

Hòa Thượng nói: “*Việc gì chướng ngại tâm thanh tịnh của chúng ta thì chúng ta phải lập tức quán sát, rời xa, tách biệt nó. Chúng ta không chỉ xả ly việc thế gian mà tâm chúng ta cũng không thể xen tạp Phật pháp Đại Thừa vậy thì tâm chúng ta mới thanh tịnh*”. Chúng ta dính mắc thì chúng ta vĩnh viễn không thể có được tâm thanh tịnh.

Hơn 20 năm nay tôi chỉ dịch, nghe pháp của Hòa Thượng, không phải là tôi không tôn trọng pháp khác mà tôi muốn: “*Nhất môn thâm nhập trường kỳ huân tu*”. Hòa Thượng dạy chúng ta “*tự hành hoá tha*”, chúng ta tự độ mình và độ người. Chúng ta thường làm việc gì thì chúng ta dính mắc vào việc đó nên tốt nhất là chúng ta không cho mình có cơ hội tiếp xúc với những thứ khiến chúng ta có thể dính mắc. Ngay đến Phật pháp Đại Thừa chúng ta cũng không được xen tạp, huống hồ là pháp thế gian.

Ngày trước, có một vị giảng pháp rất nổi tiếng, có người mang đến cho tôi rất nhiều đĩa ghi hình các bài giảng pháp của vị đó nhưng tôi nói, tôi sẽ không xem, họ nên mang tặng người khác. Tôi từ chối một cách thẳng thừng, quyết liệt. Đây là cách để chúng ta xả ly, không tiếp xúc những thứ khiến chúng ta có thể dính mắc.

Hòa Thượng nói: “*Khi chúng ta tu hành, có những cảnh tượng mà chúng ta thấy lạ, khi chúng ta đang niệm Phật hay đang nằm ngủ chúng ta có thể thấy Phật, thấy hoa sen. Thấy Phật có hai loại, một loại là trong lúc chúng ta tĩnh tọa niệm Phật, tâm chúng ta định, hoặc chúng ta nhìn thấy trong mộng đây gọi là cảm ứng. Một loại là tương lai lúc chúng ta vãng sanh, chúng ta thấy được rõ ràng tường tận Phật phóng quang gia trì, tiếp dẫn chúng ta đến thế giới Tây Phương Cực Lạc*”. Tâm chúng ta thanh tịnh, chân thành thì chúng ta mới có thể có được những cảm ứng này.

Nước hồ trong thì chúng ta sẽ nhìn thấy mọi vật dưới đáy hồ. Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta nhất định sẽ có cảm ứng. Tâm thanh tịnh là tâm không có “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Tâm chúng ta không thanh tịnh mà chúng ta nhìn thấy cảm ứng thì đó có thể là cảnh Ma.

Có người nói khi họ ngồi thiền, họ nhìn thấy ánh hào quang từ thân đi ra, hào quang này dài khoảng một mét. Khi chúng ta nhìn thấy cảm ứng, nếu tâm chúng ta chân thật thanh tịnh thì đó là năng lực của tự tánh, tâm chúng ta không thanh tịnh thì đó là năng lực của Ma. Cho dù những cảm ứng này là thật chúng ta cũng không chấp trước, không thấy lạ chúng ta vẫn giữ tâm thanh tịnh. Chúng ta vướng bận vào nhưng cảm ứng này thì chúng ta đã vọng tưởng, chúng ta muốn gặp lại những cảm ứng này thì chúng ta đã có tâm mong cầu. Hằng ngày, tâm chúng ta vẫn đang chìm trong vọng tưởng, phiền não nên chúng ta không thể nhìn thấy cảnh hoa sen, thấy Phật hay người được mùi hương. Chúng ta đang nhắm mắt mà khi chúng ta mở mắt ra chúng ta nhìn thấy nhà chưa lau, bát chưa rửa thì chúng ta sẽ phiền não.

Hòa Thượng nói: “***Tất cả chư Phật chỉ có một nguyện vọng chính là hy vọng chúng sanh mau mau thành Phật***”. Chư Phật luôn mong chúng sanh mau chóng giải thoát, mau thành Phật. Ma không muốn chúng ta thành Phật, cũng không muốn chúng ta có được cảnh giới như họ đây là tâm đồ kỵ của Ma, đây cũng là cách để chúng ta phân biệt tà, chánh. Người chân thật học Phật luôn mong muốn người khác thành tựu hơn mình để có người tiếp nối họ trong công cuộc tiếp độ chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “***Thích Ca Mâu Ni Phật nói ra pháp môn Tịnh Độ, giới thiệu với chúng ta thế giới Tây Phương Cực Lạc. Trong tất cả pháp tu, pháp tu giúp chúng ta thành Phật nhanh nhất, ổn định nhất, không pháp nào vượt pháp môn Tịnh Độ. Chúng ta niệm danh hiệu A Di Đà Phật chính là chúng ta niệm mười phương tất cả chư Phật. Tất cả chư Phật Như Lai đều tán thán pháp môn này. Chúng ta chỉ cần niệm câu “A Di Đà Phật” không cần phải niệm mười phương tất cả các chư Phật***”. Chúng ta niệm Phật mà chúng ta còn niệm danh hiệu Phật khác thì chúng ta chưa chuyên, chúng ta vẫn xen tạp. Chúng ta chỉ cần niệm “***A Di Đà Phật***” không cần niệm mười phương tất cả các chư Phật nhưng mười phương tất cả các chư Phật đều hộ niệm, tán thán chúng ta. Hành giả niệm Phật chỉ cần niệm một câu “***A Di Đà Phật***” là đã niệm mười phương tất cả các chư Phật vì tất cả mười phương tất cả các chư Phật đều tán thán, đều khuyên người niệm Phật.

Có những người xen tạp và cũng khuyên người xen tạp, họ dẫn dắt người khác đi làm đường lạc lối. Chúng ta đại khờ thì chúng ta tự nhận thiệt thòi, tự chuốc lấy, không ai có thể giúp chúng ta. Ngày trước, có người đề xướng bát niệm tự niệm, sau khi niệm Phật thì kết hợp trì chú, rất nhiều người tin theo phương pháp này, sau một thời gian không có người thành tựu, người dẫn đầu pháp tu này giờ cũng đã bỏ học Phật. Chúng ta tu hành mà chúng ta không có sự an vui thì chúng ta sẽ bỏ tu.

Chúng ta học Phật, chúng ta phải “*nhất môn thâm nhập trường kỳ huân tu*”. Chúng ta đã có sự truyền thừa chánh mạch thì chúng ta làm theo, hôm nay chúng ta làm chưa tốt thì ngày mai chúng ta sẽ cố gắng làm tốt hơn. Chúng ta thường không chịu nỗ lực niệm Phật, chúng ta vừa niệm Phật vừa vọng tưởng, tham cầu khỏe mạnh, sống lâu, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Chúng ta làm không tốt thì khi sinh tử đến, chúng ta phải luân hồi trong ác đạo cũng đáng đời! Hòa Thượng nói, đây là chúng ta: “***Tự tác tự thọ***”. Tất cả đều là chính chúng ta làm chính chúng ta phải nhận lấy!.

Hòa Thượng chỉ cho chúng ta con đường, dạy chúng ta phương pháp tỉ mỉ, chúng ta không cần tìm cầu nơi nào thù thắng, huyền bí hơn. Gần đây, trên báo đăng có pháp tu có hàng chục ngàn người đi theo nhưng những người này đều bị lừa gạt. Người đứng đầu pháp tu này vẫn còn “*tự tư tự lợi*”, hưởng thụ “*danh vọng lợi dưỡng*”. Người chân thật học Phật phải xa lìa tham cầu, xa lìa hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Chúng ta buông xả thì tâm chúng ta mới thanh tịnh. Phật dạy chúng ta: “***Cần tu Giới - Định - Huệ. Diệt trừ Tham - Sân - Si***”. Nếu chúng ta không diệt trừ Tham - Sân - Si thì chúng ta đang đi con đường của Ma!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!